

*mielőtt rászánnád magad
a múlttal emtetett jövő
felfüggesztésére egyszer és mindenkorra,
tudván azt is, hogy április szeszélyét
egyetlen forró lehelettel
osztatja el a kérlelhetetlen virágzó,
gyönyörökkel beoltott május.*

Kiábrándulás

*A plafonról – ezt idáig észre se vettem –
mint hátukra fordult szentjánosbogarak,
színes esernyők kelletik potrohukat.
Otthon vagyok, ahol voltunk mi ketten,
illúzió csupán a nélküled-lét,
az egyik fehér hosszúlépést te iszod,
pajkosan tükröződik benne mosolyod,
és újra egyenként beleszeretnék
e mosoly ráncába. De – ládd: no smoking –
míg rágyújtottam kint, játékos elmék
egy falloszt firkáltak e vers alá, s önvoltomig
átjárt a bizonyosság: nem is lehetnék,
kedves, nélküledebb sehol se szebben,
mint itt, kettőnk metszéspontján, a Bemben.*

SOPOTNIK ZOLTÁN

Hamvas Béla/film/nap

*Ki kellene sétálnia a napra, tépje csak a bőrét
az a röntgen, lássa erei szomorú rendszerét, és
lássa Isten is, mennyire bonyolult. Egy szemtelen
tisztást kellene keresnie, legalább három világ
határán. Ahol szemben lehet állni bármivel. És
jöhetnének utána a gyárakból, sánta parkolókból,
szálkás panelokból, vágóhidakról etc. az emberek.
Az elsők valamelyike elzárna a vizet – úgy globálisan.
Aztán tizzel odébb valaki a fűtést, majd a villanyt
és így tovább, mit tudja ő, mi van még. Nem kéne
nekik mondani semmit, csak hízna a tisztás, ahogy
érkeznek. Néha azért elkezdené megszámolni
őket, akár a szögeket, csavarokat, téglákat szokta,
aztán boldogan engedné el az egészet. Földrésznyi
idegennel együtt hatódna meg a fény erején. Könnyen
képzelné el, hogy jön egy óriás, felcsavarja az
élvezkedő népeket és boldogan rakja el szűkösebb
időkre.*